

Úterý 3. postního týdne

📖 Da 3,25.34-43; Mt 18,21-35

Dan 3,25.34-43 Azariáš povstal a takto se modlil. Otevřel svá ústa uprostřed ohně a řekl: „**Pane, nevzdávej se nás navždy pro své jméno! Neruš svoji smlouvu, nevzdaluj od nás své milosrdenství** pro Abraháma, svého miláčka, pro Izáka, svého služebníka, a Izraele, svého svatého, jimž jsi slíbil, že jejich potomstvo rozmnožíš jako hvězdy nebes, jako písek na mořském břehu. **Ach, Pane, malými jsme se stali** před všemi národy, pokořeni jsme dnes na celé zemi kvůli svým hříchům! Nemáme v tento čas ani hlavu, ani proroka, ani vůdce. Není celopal, žertva, nekrvavá oběť, ani kadidlo, nemáme místo, kam bychom přinesli před tebe své prvotiny a našli milosrdenství. **Přijmi nás aspoň pro zkroušenou mysl a pokoru ducha!** Jako celopal beranů a býků, jako desetitisíce tučných beránků, tak ať je dnes před tebou naše oběť, **ať se ti líbí, že tě zcela následujeme**, aby nebyli zklamáni ti, kteří doufají v tebe. **Celým srdcem tě nyní následujeme a bojíme se tě, hledáme tvou tvář, abys nás nezahanbil. Jednej s námi podle své laskavosti, podle množství svého milosrdenství. Vysvobod' nás svou podivuhodnou mocí, dej slávu svému jménu, Pane!**“

Mt 18,21-35 Petr přistoupil k Ježíšovi a zeptal se: „**Pane, kolikrát mám odpustit svému bratru, když se proti mně prohřeší? Nejvíc sedmkrát?**“ Ježíš mu odpověděl: „**Neříkám ti nejvíc sedmkrát, ale (třeba) sedmdesátsedmkrát.** Nebeské království se podobá králi, který chtěl provést vyúčtování se svými služebníky. A když s vyúčtováním začal, přivedli mu jednoho dlužníka, u kterého měl deset tisíc hřiven. Protože (dlužník) neměl čím zaplatit, pán rozkázal prodat ho i se ženou a dětmi a se vším, co měl, a tím zaplatit. Tu mu ten služebník padl k nohám a na kolenu prosil: 'Měj se mnou strpení, a všechno ti zaplatím!' A pán se nad tím služebníkem smíloval, propustil ho a dluh mu odpustil. Sotva však ten služebník vyšel, potkal se s jedním ze svých druhů ve službě, který mu byl dlužen sto denárů. Začal ho škrtit a křičel: 'Zaplat', co jsi dlužen!' Jeho druh padl před ním na kolena a prosil ho: 'Měj se mnou strpení, a zaplatím ti to!' On však nechtěl, ale šel a dal ho zavřít do vězení, dokud dluh nezaplatí. Když jeho druhové ve službě viděli, co se stalo, velmi se zarmoutili. Šli a všechno to pověděli svému pánovi. Tu si ho pán zavolal a řekl mu: 'Služebníku ničemný! Celý dluh jsem ti odpustil, protože jsi mě prosil. Neměl ses tedy i ty smílovat nad svým druhem, jako jsem se smíloval já nad tebou?' A jeho pán se rozhněval a dal ho mučitelům, dokud by nezaplatil celý dluh. **Tak bude jednat s vámi i můj nebeský Otec, jestliže každý svému bratru ze srdce neodpustíte.**“

➔ **K Božímu slovu** (z publikace od paulínek Evangelium na každý den 2016)

Deset tisíc hřiven je nepoměrné množství, které může vlastnit jen král. Abychom si to trochu představili: jedna hřivna odpovídá 6 000 pracovních dnů; 10 000 hřiven odpovídá 60 000 000 denních mezd. Aby člověk mohl splatit takový dluh, musel by pracovat asi 200 000 roků a vůbec nejíst. A ještě k tomu: jestliže jedna hřivna je 36 kg, 10 000 hřiven odpovídá 360 tunám drahého kovu; k jeho přepravě by bylo zapotřebí 360 nákladních vozů – to je hustá kolona o délce asi 3 km. Tato přehnaná cifra je ve skutečnosti jen neurčitá představa o tom, kolik mi toho Bůh dal. Stvořil mě jako své dítě, k svému obrazu a podobě; když jsem mu jeho dar uloupil, odpustil mi a daroval mi ještě víc: svého vlastního Syna, ve kterém mi dává sebe sama! Bohu dlužím sebe sama a také jeho! Jenomže to není dluh, ale nekonečný dar, který mi daroval bez počítání. Ano, jedinou mírou lásky je, že je bez míry. My naopak stále počítáme!

† **Z Buly papeže Františka k Svatému roku milosrdenství** (z čl. 9)

Jiné podobenství nás zase učí křesťanskému životnímu stylu. Na Petrovu otázku kolikrát je třeba odpustit, Ježíš odpovídá: „**Neříkám ti nejvíc sedmkrát, ale sedmdesátsedmkrát**“ (Mt 18,22) a vypráví podobenství o nelitostném služebníkovi. Když si ho pán zavolá, aby splatil velkou částku peněz, prosí jej na kolenu a pán mu dluh odpustí. Hned poté však potká jiného služebníka, který dluží pár denárů jemu a na kolenu jej prosí o slitování. On jej však odmítne a nechá uvěznit. Jeho pán se to dozví, velmi se rozhněvá, zavolá si prvního služebníka a říká mu: „**Neměl ses i ty smílovat nad svým druhem, jako jsem se smíloval já nad tebou?**“ (Mt 18,33) A Ježíš uzavírá: „**Tak bude jednat s vámi i můj nebeský Otec, jestliže každý svému bratru ze srdce neodpustíte**“ (Mt 18,35). Podobenství obsahuje hluboké ponaučení pro každého z nás. Ježíš prohlašuje, že **milosrdenství není pouze Otcovo jednání, ale stává se kritériem k pochopení, kdo jsou jeho pravé děti.** Jsme zkrátka povoláni žít z milosrdenství, protože nejprve bylo prokázáno nám. Odpuštění urážek se stává nejzřetelnějším výrazem milosrdné lásky a pro nás křesťany je imperativem, od kterého nemůžeme odhlédnout. Zdá se obtížné tolikrát odpouštět! A **přece je odpuštění nástrojem, který je nám dán do rukou, abychom dosáhli vyrovnanosti srdce.** Zanechat zášť, hněv, násilí a pomstu je nezbytnou podmínkou šťastného života. Přijměme proto apoštolovu pobídku: „**Slunce ať nezapadá nad vašim hněvem**“ (Ef 4,26). A zejména naslouchejme Ježíšovým slovům, jimiž učinil milosrdenství ideálem života a kritériem věrohodnosti naší víry: „**Blahoslavení milosrdní, neboť oni dojdou milosrdenství**“ (Mt 5,7). Tímto blahoslavenstvím se během svatého roku necháme obzvláště inspirovat.